

Takto byli lidé léčeni v amerických nemocnicích v roce 2021, pokud si nevstříkli experimentální jed

necenzurovanapravda.cz/2023/08/takto-byli-lide-leceni-v-americkych-nemocnicich-v-roce-2021-pokud-si-nevstrikli-experimentalni-jed

7 srpna, 2023

Již nějakou dobu se hovoří o tom, že v nemocnicích šlo zejména o „dodržení protokolu“ – tedy „léčby,“ která víc uškodila než pomohla a pro nemocnici pak znamenala lukrativní příjmy.

Všude ve světě to bylo stejné: za „covidová lůžka“ se velmi dobře platilo. Mnoho lidí na ně bylo umístěno jen na základě pozitivního testu, i když se ve skutečnosti mohli léčit doma.

A ještě zajímavější byla po finanční stránce „lůžka s ventilátory,“ ze kterých mnoho lidí již nikdy nevstalo. Právě nemocnice za covidu pomáhaly zvyšovat potřebná „covidová čísla,“ ale zároveň jim narůstala jejich konta.

Podávaly se smrtící léky jako remdesivir, zatímco osvědčené léky jako ivermectin byly přísně zakázány a dehonestovány.

Poptávka tehdy zřejmě byla zejména po mrtvých neočkovaných (které potřebovali do statistik), jak potvrzuje jistá Američanka, která vypráví o tom, jak se dostala do nemocnice, kde se jí údajně poté, co oznámila, že si nenechala aplikovat genovou injekci, doslova pokusili zabít...

V exkluzivním rozhovoru pro The Defender Gail Seilerová popisuje, jak s ní zacházeli v texaské nemocnici poté, co jim přiznala, že nebyla očkována.

Koncem roku 2021 si Gail Seilerová užívala života se svým manželem, dospělými dětmi a vnoučaty. Poté, co strávila několik let v Evropě, byla šťastně zaměstnána jako technologická manažerka poblíž Dallasu.

To vše se však změnilo v prosinci 2021, kdy – jak Seilerová řekla – její „noční můra začala.“ Dne 3. prosince 2021, dva dny po pozitivním testu na COVID-19, ji nízké hladiny kyslíku vedly k tomu, aby šla na ošetření do místní nemocnice Medical City of Plano v Texasu.

Bez vědomí Seilerové nebo její rodiny to znamenalo začátek 13denního utrpení vystavení tomu, co popsala jako „kruté a nelidské“ zacházení. Seilerové byla odepřena výživa a léky a byla uvedena jako „Neresuscitujte“ – navzdory opakovanému naléhání ze strany jí a její rodiny na opak.

V rozhovoru pro The Defender Seilerová, nyní 55, řekla, že nepřátelské zacházení v nemocnici začalo, když se tamní lékaři dozvěděli, že nedostala vakcínu COVID-19. Vyvrcholilo to, když se její rodině po „odstavení“ v jejím nemocničním pokoji podařilo odstranit ji z nemocnice a odvézt domů, což jí podle Seilerové zachránilo život.

Navzdory naléhání jejích lékařů, že pokud opustí nemocnici, zemře, Seilerová říká, že se plně zotavila. Za její záchranu vděčí lékům, jako je ivermektin.

Její zkušenosti ji motivovaly k tomu, aby se zapojila do neziskové skupiny FormerFedsGroup Freedom Foundation, která vedla kampaň za zvýšení povědomí o protokolech COVID-19 schválených Centrem pro kontrolu a prevenci nemocí a o škodách, které způsobily.

Seilerová sdílela s The Defender rozsáhlou dokumentaci, aby potvrdila svůj příběh.

„První otázka, kterou mi položili, byla, jestli jsem očkováná.“

Seilerová řekla The Defender, že šla do Medical City of Plano, protože to byla nemocnice nejbližší k jejich domovu a také tam, kde prominentní texaský politik a bývalý kandidát na guvernéra, plukovník Allen West a jeho manželka obdrželi léčebný protokol amerických frontových lékařů.

Protokol zahrnoval „hydroxychlorochin, ivermektin a budesonid spolu s vitamíny,“ řekla. West nebyl očkován proti COVID-19 a Seilerová řekla, že jeho nemoc byla široce medializována spojujíc jeho nemoc a hospitalizaci s jeho neočkovaným statutem.

Seilerová měla v úmyslu podstoupit stejnou léčbu a řekla, že její manžel vytiskl několik kopií protokolu Frontline Doctors a vzal je s ní do nemocnice.

S hladinou kyslíku 77 byla Seilerová převezena na pohotovost, ale nikdo ji neprohlédl nejméně hodinu. Při vyšetření dala Seilerová sestře kopii protokolu a bylo jí řečeno: „Ano, udělali jsme tento protokol, můžeme udělat tento protokol“.

Ale neudělali to. „Prostě mi místo toho dali kyslík,“ řekla.

Seilerová strávila 26 hodin na pohotovosti, než byla 5. prosince 2021 přijata na JIP, kde ji vyšetřil Dr. Giang Quash. „První otázka, kterou mi položil, byla, jestli jsem očkováná,“ řekla.

Quash jí odpověděl: „Je mi to moc líto, paní Seilerová, ale zemřete,“ a že její jedinou možností bylo dostat remdesivir a být umístěna na ventilátor – i když i přes tuto léčbu řekl, že stejně zemře.

Seilerová řekla, že – protože jí dal smrtelnou diagnózu – chtěla svého kněze a citovala zákon o právu vyzkoušet – a požadovala, že chce vyzkoušet ivermektin a budesonid.

Seilerová uvedla, že její manžel, bývalý vojenský zdravotník, byl velmi dobře informován o technologii mRNA a o tom, co dokáže, a zpochybnil rychlost dodání vakcíny COVID-19 a nedostatek informovaného souhlasu získaného od pacientů.

Seilerová také již měla COVID-19 a poměrně rychle se z něj zotavila bez hospitalizace, a proto se toho nebála.

„Kruté a nelidské“ zacházení

Seilerová řekla, že věděla, že Quash na ni tlačí a okamžitě delegovala veškeré rozhodovací pravomoci týkající se jejího zdraví na svého manžela, který byl také „šokován“, že jí bylo řečeno, že umírá.

„Nechtěla jsem, aby řekli mé rodině, když mě zabijí, ‚Ach, ona s tím souhlasila‘ nebo ‚souhlasila se smrtí‘ nebo ‚souhlasila s tím, že jí bude nasazen ventilátor‘.“ Nechtěla jsem, aby se to stalo.“

Místo toho Seilerová a její manžel trvali na tom, že bude dostávat hydroxychlorochin, ivermektin a budesonid a také vitamíny.

„Lékaři však vše odmítli,“ řekla. A ignorovali její požadavky, i když se dovolávala zákona o právu na soud nebo žádala o kopii svých práv jako pacientky.

Co následovalo poté, podle Seilerové, bylo „kruté a nelidské zacházení“ s četnými příklady zneužívání.

Seilerová řekla, že lékaři a sestry tvrdili, že neznají protokol Frontline Doctors a démonizovali ivermektin. Místo toho byla připojena k přístroji BiPAP, který jí podle Seilerové „foukal horký vzduch do plic“, což popsala jako „nesnesitelné a zbytečné.“

Také jí byly odepřeny základní potřeby jako jídlo, voda a osobní hygiena.

„Ačkoli jsem byla dokonale schopna pít, nedostala jsem sedm dní žádnou vodu a prvních 11 dní žádné živiny, až nakonec na naléhání mé dcery, jsem dostala pytel banánů.“

Seilerová řekla, že její manžel jí něco sehnal, ale bylo to umístěno mimo její dosah v nemocničním pokoji.

Po 13 dnech bez ústní péče se jí rozvinul zánět a stále se to zhoršovalo kvůli filmu, který se vytvořil na jejích zubech, který musel být odstraněn léky.

Kromě toho Seilerová řekla, že první den na JIP byla nucena zavést katétr, který poté nebyl nikdy vyčištěn, což vedlo k infekci.

„Doktoři mi také začali nakládat diuretika, takže jsem nemohla ovládat svůj močový měchýř a střeva.“

Popsala také, že ji myli velmi málo, což mělo za následek zacuchání a vypadávání vlasů.

Také jí byla odepřena fyzikální terapie.

Některé sestry s ní podle Seilerové, která je pojmenovává jako „doslova kruté sestry“, zacházely obzvláště tvrdě kvůli jejímu neočkovanému statusu. Sestra nereagovala na její výzvy déle než 20 minut poté, co se odpojil kabel na jejím kyslíkovém přístroji. Aby to fungovalo, byla nucena jej ručně držet na místě.

Když sestra konečně vešla, podle Seilerové ji uhodila, poplácala po rameni, popadla šňůru a řekla: „Nemohu sem chodit často, protože nejste očkovaná a máte COVID.“

Seilerová řekla, že její odpověď byla doslovně: „Pokud jste dostali injekci, ale příliš se bojíte přijít do mého pokoje, ujist'uje mě to, že odmítnutí byla správná věc.“

Seilerová také řekla, že ačkoliv nebyla diabetička, dostala inzulin a nebylo jí řečeno, zda k tomu má zdravotní důvod.

„Při podávání inzulinu mi sestra vrazila jehlu do žaludku,“ říká Seilerová.

„Měla jsem tolik modřin po celém bříše. Bylo to hrozné. Můj manžel byl bez sebe, když to viděl. Byla velmi agresivní a zraňující,“ řekla Seilerová.

„Říkám tomu lékařský útok.“

Po dvou večerech, jako byl tento, to už Seilerová nezvládla.

„Třetí noc, když vešla dovnitř, jsem si říkala: ‚Drahý Bože, tohle nemůžu udělat. Ta žena mě zabije.‘“ Seilerová napsala své dceři textovou zprávu a řekla jí, že se děsí sestry a bojí se že ji zabije.

Poté, co její dcera podala stížnost, byla dotyčná sestra, nahrazena bez vysvětlení.

V jednu chvíli požádala Seilerová a její dcera o vysoké dávky vitamínu C, ale bylo jim řečeno, že je celostátní nedostatek. Nemocnice nedovolila její dceři, aby přinesla Seilerové vitamíny z domova, místo toho jí dala jen vitamín pro děti.

„Samotná vysoká dávka dělá velký rozdíl – zachraňuje životy,“ řekla Seilerová.

I když Seilerová konečně dostala vitamín C, řekla, že podaná dávka byla nižší než doporučená dávka a nakonec nikdy nedostala více než dávku pro dítě.

Podobně byl Seilerové podáván budesonid v nižších dávkách, než vyžaduje protokol.

„Protokol vyžaduje jeden miligram budesonidu každé čtyři hodiny prostřednictvím nebulizéru,“ řekla Seilerová. „A chtěli dát jen jeden miligram každých 10 hodin,“ s tím, že nemocniční lékárník překročil protokol a to by si nedovolil, i když ji nevyšetřil.

I při takto snížené dávce Seilerová vykazovala známky zlepšení a Quash řekl: „Nikdy předtím jsem to neviděl.“

„Myslela jsem si, že pochopil,“ řekla Seilerová. Ale když se ho zeptala, zda by její dávka budesonidu mohla být zvýšena na protokolární úroveň, její žádost byla zamítnuta, stejně jako její žádosti o léky, které potřebovala k boji proti zápalu plic.

Seilerová řekla, že tyto žádosti byly zamítnuty bez vysvětlení, a to i léky, které slíbili poskytnout.

Seilerová uvedla, že její lékařské záznamy ji identifikovaly jako „DNR“ (neoživovat), přestože ona a její rodinní příslušníci opakovaně tvrdili opak.

Dokonce i poté, co zasáhl jejich právní zástupce, nechtěli to změnit.

Místo léčby, kterou chtěla, bylo Seilerové řečeno, že pokud bude souhlasit s užíváním remdesiviru, navštíví ji její kněz.

„Naše víra je pro nás velmi důležitá,“ řekla Seilerová, „tak jsme souhlasili.“

Nicméně, i když její kněz v noci plánované návštěvy nemohl přijít, lékaři jí stejně podali remdesivir.

„Věděli jsme o nemocničních odměnách,“ řekla Seilerová s odkazem na odměny, které obdržely nemocnice, které pacientům COVID-19 podávaly protokol COVID, včetně remdesiviru.

„Mají svých 30 stříbrných, že?“

„Pokud zůstanu tady, zabijí mě“

Po 13 dnech její manžel a dcera udělali odvážné rozhodnutí umístit ji do hospice, aby měla šanci na život. Dodali, že mají ujednání se soukromou společností na vytvoření 7denního plánu podpory a péče.

„Nemocnice nám to velmi zkomplikovala,“ řekla Seilerová.

„Snažili se to popřít, zablokovat, vyděsit mě, abych zůstala... Mnohokrát jsem se ptala, jestli jsem vězeň nebo pacient.“

„Věděla jsem, že na COVID nezemřu,“ řekla Seilerová. „Měla jsem pocit, že mě v té nemocnici zabijí. Chtěla jsem jít domů, i kdybych měla zemřít.“

14. prosince 2021 dorazil její manžel do nemocnice s kopiemi dvou texaských zákonů: sněmovního zákona 2211 („V souvislosti s osobními návštěvami nemocničních pacientů během určitých období katastrofy“) a senátního zákona 572, který obsahuje ustanovení, která umožňují duchovním navštěvovat nemocniční pacienty.

„Nechtěli ho však pustit dovnitř,“ uvedla.

Poté byli přivoláni místní šerif a policie, ale podle Seilerové nechtěli prosadit zákon. Místo toho strážníci stáli na stráži u dveří jejího nemocničního pokoje. Seilerová řekla, že řekla důstojníkovi:

„Pokud zůstanu tady, zabijí mě,“ ale důstojník odešel, aniž by cokoli udělal.

Brzy ráno 15. prosince 2021 jí zavolal manžel a zeptal se, zda je někdo v jejím pokoji. Když slyšel, že tomu tak není, řekl, že jí přijde zachránit život.

Když její manžel dorazil do nemocnice, našel otevřené dveře a žádného strážce.

Poté, co u vchodu odevzdal dopis o zastavení a upuštění od smlouvy a kopie obou texaských zákonů, se její manžel mohl dostat na jednotku intenzivní péče. „Nemohli ho zastavit,“ řekla.

Zaměstnanci nemocnice brzy dorazili a řekli jejímu manželovi, že musí odejít. Jeho odpověď však byla: „Bez ní tuto nemocnici neopustím. Nezabijete mou ženu. Není to váš pokusný králík. Dnes ji vezmu domů.“

Pak nastala „patová situace“, jak to popsala Seilerová.

Nakonec nemocnice a policie nabídly, že nechají Seilerovou „na lékařskou radu“ (AMA), než aby ji umístili do hospice – což Seilerová odmítla.

Podle Seilerové zde byly ve hře právní rozdíly, protože pokud je podepsán formulář AMA, pojišťovny mohou odmítnout léčbu zaplatit.

Seilerová vzpomínala, jak řekla zaměstnancům nemocnice, že jí externí lékaři doporučili, aby opustila nemocnici, a poukázala na to, že sama nemocnice řekla, že je „u konce.“

Podle Seilerové byl její manžel schopen upravit propouštěcí formuláře poskytnuté nemocnicí a ona je podepsala. Její manžel také získal malou kyslíkovou nádrž, aby jí zajistil cestu domů.

„Jakmile vejdete do nemocnice, jste pro ně výplatní páska“

Navzdory utrpení v nemocnici a špatnému fyzickému stavu po odchodu z nemocnice Seilerová řekla, že se nakonec plně uzdravila. Začala užívat ivermektin a budesonid a doma byla napojena na větší nádrž kyslíku a trvalo znepokojivých 72 hodin, než odvykla od kyslíku.

„Když můj manžel odjel z nemocnice, poprvé jsem cítila, že budu celou dobu žít,“ řekla Seilerová.

„A nebylo to jednoduché. Byla jsem troska...nemohla jsem chodit. Potřebovali jsme invalidní vozík a chodítko...Nemohla jsem jíst...ztratila jsem hodně vlasů.“

Řekla, že jí trvalo měsíce, než se zotavila, ale po zkušenostech v nemocnici nemá žádné trvalé fyzické následky.

„Zrovna včera jsem dělala eliptický trénink a plavala,“ řekla.

Seilerová vysvětlila, proč měla pocit, že se s ní tak zacházelo:

„Kdyby mi byl v nemocnici podán ivermektin a budesonid, místo toho, abych dostala škodlivý remdesivir a ventilaci, můj pobyt by byl velmi krátký. Místo toho lékaři a vedení nemocnice brzy rozhodli, že zemřu.

„Dostanou spoustu peněz ze zákona CARES, když vám dají remdesivir, a ještě víc, když vám nasadí ventilátory. S touto kombinací máte 12% šanci na přežití!

Ale také dostanou více peněz, pokud mohou COVID-19 uvést na úmrtní list. Je to pro ně velmi lukrativní. Bonusem zabíjení neočkovaných je, že zvyšuje statistiky jejich úmrtí.“

Zlatým hřebem této zkušenosti je pro Seilerovou lobbying, který nyní dělá ve prospěch obětí nemocničních protokolů a jejich rodin.

V březnu 2022 se Seilerová připojila k nadaci FormerFedsGroup Freedom Foundation, která vytvořila pracovní skupinu pro občany a COVID-19 Humanity Betrayal Memory Project (CHBMP), který sám sebe popisuje jako pokus vytvořit „živý archiv probíhajících zločinů proti lidskosti.“

Seilerová říká, že prostřednictvím této organizace slyšeli příběhy od mnoha lidí a zdokumentovali je.

Celkem to bylo přes 1200 případů, ačkoli většina z nich nepřežila, proto spíše vypovídali rodinní příslušníci těch, kteří nepřežili

CHBMP sestavil seznam 25 společných rysů sdílených mnoha oběťmi, jejichž příběhy organizace zdokumentovala.

Mezi společné rysy podle CHBMP patří izolace obětí, odmítnutí informovaného souhlasu a alternativní léčby, odstranění komunikace, diskriminace neočkovaných, dehumanizace, dehydratace a hladovění, nenouzová ventilace, odmítnutí přesunu a přísné dodržování nouzových protokolů.

Seilerová s odkazem na statistiky CDC uvedla, že na COVID-19, chřipku nebo zápal plic zemřelo 1,6 milionu lidí – pouze 167 000 z nich doma.

„Zbytek zemřel v ústavech, nemocnicích, v nějakém lůžkovém zařízení,“ řekla Seilerová.

„Takže to je bod, kde musíte začít hledat. To vám říká, abyste se podívali na protokol, spolu s izolací, celkovou léčbou. Jsou vkládáni do těchto jednotek jako zvířata. Je to prostě příšerné.“

„Jakmile vejdete do nemocnice, dostanou výplatu,“ řekla Seilerová. „Díky těmto bonusům máte na hlavě namalovaný terč. Takže...v podstatě jste šli do vězení...a oni vás už nepustili.“

Podle Seilerové společnost FormerFedsGroup také zahájila kampaň na zvýšení povědomí veřejnosti, přičemž billboardy v Michiganu a New Jersey vyzývají lidi, aby zpochybnili smrt svých blízkých připisovanou COVID-19, a nasměrovali je na web CHBMP.

Seilerová řekla, že pracovní skupina pro občany FormerFedsGroup má asi 125 dobrovolníků, kteří jsou většinou oběti, ze kterých se stali obhájci bojující za spravedlnost a změnu.

Popsala je jako „očitě svědky zločinů proti lidskosti, kteří to všechno prožili....“

Pro oběti a jejich rodiny byly také organizovány svépomocné skupiny.

„Je povzbudivé, že se můžete spojit s ostatními, kteří prošli stejnou zkušeností a vidět, že nejste sami,“ řekla Seilerová.

Seilerová radila obětem a jejich příbuzným, aby se nenechali umlčet.

„Vyprávějte svůj příběh – pokud jej znáte – a vyměňujte si zkušenosti s ostatními. Nepřijměte to. Buďte stateční. Můžeme vám pomoci.“

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 7 Průměrně: 4.9]